

[Bjørn Poulsen]

Man må vel erkende, at med de udtalelser, der er faldet i dag om dette lovforslag, skulle der være meget stort håb om, at en del af det kan indgå i det forslag, vi vil se fra landbrugsministeren til efteråret. Jeg håber, at de ordførere, der har udtalt det heroppefra, husker det, når vi når så langt som til efteråret – ellers skal jeg være den første til at huske dem på det.

Da det er ret begrænset, hvor meget udvalgsarbejde vi kan nå i år om dette forslag, håber jeg i hvert fald, at landbrugsministeren står ved sit løfte om, at forslaget vil indgå i de betragtninger, man gør sig for øjeblikket med hensyn til det forslag, der laves i landbrugsministeriet.

Til slut vil jeg endnu en gang sige tak for den ellers venlige modtagelse.

Formanden:

Jeg skal for en ordens skyld gøre opmærksom på, at der jo ikke er noget i vejen for, at udvalgene kan arbejde, selv om folketinget ikke holder møde i salen.

Landbrugsministeren (Bjørn Westh):

Jeg skal kun sige, at de positive tanker, der er fremsat her, vil indgå i vore overvejelser, og at jeg vil gøre meget for at leve op til det løfte, jeg har givet hr. Bjørn Poulsen om, at vi kommer med et forslag. Jeg skal ikke tage stilling til det, der er fremført her, men sige, at alt det, der er blevet sagt, skal indgå i vore overvejelser.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget henvises til landbrugs- og fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om busrute Århus-København.

[Af Ib Christensen (DR) m. fl.]

(Beslutningsforslag nr. B 102. Fremsat 31/3 81).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for offentlige arbejder (Risgaard Knudsen):

Med baggrund i den gældende lov om buskørsel er det efter min opfattelse et meget ejendommeligt forslag til folketingsbeslutning, retsforbundet her har fremsat. Så sent som 1978 vedtog folketinget nemlig en ny buslovgivning, som dels henlagde kompetencen til at tage stilling til eventuel oprettelse af lange ruter af landstrafikal betydning til et særligt persontrafikråd, dels i medfør af lovens § 4, stk. 2, fastlagde den rettesnor, rådet skal følge ved sin administration af denne del af loven. Rettesnoren er således aldeles klar: persontrafikrådet skal ved sin stillingtagen tage hensyn til, om behovet for kørslen er eller vil kunne dækkes ved anvendelse af bestående kollektive trafikforbindelser. Det er en bestemmelse, der klart og tydeligt siger, at vi ikke skal have en tilfældig dobbeltdækning af trafikbehovet, men en rationel opgavefordeling mellem transportmidlerne.

I det lys er ansøgningen til persontrafikrådet om en busforbindelse mellem København og Århus – den ansøgning, som jeg forstår har dannet grundlag for det forslag, vi her drøfter – blevet behandlet, og det må erkendes, at persontrafikrådet har afslået ansøgningen i fuld overensstemmelse med lovens rettesnor.

Allerede af den grund kan man undre sig over, at retsforbundet nu kommer og vil have tinget til at søge udvirket, at den ansøgte tilladelse bliver meddelt. Tilsyneladende har forslagsstillerne ikke nærmere overvejet konsekvenserne af deres forslag, eller også er der måske grund til at antage, at det fremsatte forslag til beslutning beror på en række misforståelser. Hvis loven tog sigte på en imodkommelse af en ansøgning som den, der er tale om i dette tilfælde, måtte det nødvendigvis få den konsekvens, at man også måtte sige ja til en busrute mellem et hvilket som helst større bysamfund og hovedstadsområ-